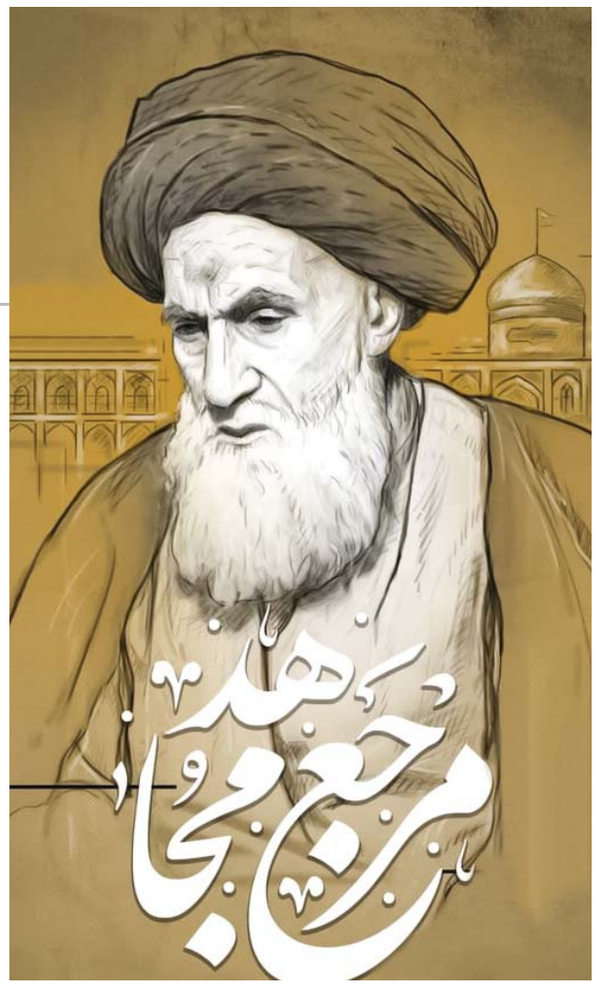

در پیام آیات عظام مکارم شیرازی و سبحانی به پیش‌همایش «مرجع مجاهد» عنوان شد

مرحوم آیت‌الله‌العظمی شیرازی فقیهی آگاه به زمانه و مصلح نابسامانی‌ها بود

آیین پیش‌همایش «مرجع مجاهد»؛ ویژه بزرگداشت چهلمین سالگرد ارتحال فقیه اهل‌بیت علیهم‌السلام و مرجع مبارز مرحوم آیت‌الله‌العظمی حاج سید عبدالله شیرازی با پیام‌های جداگانه آیات عظام؛ مکارم شیرازی، سبحانی و پیام آیت‌الله اعرافی مدیر حوزه‌های علمیه و سخنرانی آیت‌الله شب‌زنده‌دار عضو شورای‌عالی حوزه‌های علمیه و حجت‌الاسلام والمسلمین نجم‌الدین طبسی عضو جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، ۲۴تیر در سالن همایش دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم برگزار شد.

به گزارش خبرگزاری شفقنا، حضرت آیت‌الله مکارم شیرازی در پیامی به پیش‌همایش «مرجع مجاهد» ویژه نکوداشت مرحوم آیت‌الله‌العظمی سیدعبدالله شیرازی بیان کردند:

خطه شیراز از دیرباز تاکنون مهد زندگی، رشد و فعالیت علمای بزرگی بوده و حوزه‌های علمی کوچک و بزرگ در این منطقه پهناور در علوم مختلف از جمله فقه، فلسفه و ادبیات دایر بوده است و فقیهان نامداری از این سرزمین ظهور کرده‌اند که مرحوم آیت‌الله‌العظمی سیدعبدالله شیرازی بی‌تردید از جمله آنان است.

اوزاده شیراز و از دودمان افتخار مردم شیراز حضرت احمدبن موسی‌الکاظم علیه‌السلام بود که پس از طی دروس مقدمات در شیراز به نجف هجرت نمود و در آنجا در محضر بزرگان بی‌نظیری همچون آیات عظام مرحوم محمدحسین نائینی، آقاضیاءالدین عراقی و سید ابوالحسن اصفهانی مراتب علمی را طی نمود و سپس به زادگاهش شیراز بازگشت و سال‌ها نیز به فعالیت‌های علمی و اجتماعی در شیراز پرداخت.

مرحوم شیرازی در عرصه فقه، فقیهی به‌روز و آگاه به مسائل و مشکلات جامعه بود که عناوین برخی رساله‌هایشان گویای این مطلب است. ایشان در ایام تحصیل در نجف نیز از طلاب مبرز و سپس از اساتید برجسته آن حوزه به شمار می‌آمده است.

معنویت، تقوا و مراتب عرفانی به همراه زندگی بی‌آلایش و زاهدانه آن مرحوم را، بسیاری از نزدیک دیده بودند؛ خانه‌ای ساده، منشی متواضعانه و همراهی با طلاب و فضلای مشهد در حل مشکلات و رفع گرفتاری‌ها از سجایای اخلاقی بارز آن مرد بزرگ بود. با این حال، ایشان زندگی پرفراز و نشیبی داشت زیرا خود را منزوی از جامعه و اتفاقات پیرامون و بی‌توجه به مشکلات و نابسامانی‌های مردم و کشور نمی‌دانست.

فعالیت و اقدامات در عرصه سیاسی، از وی فقیهی آگاه به زمانه، حساس نسبت به انحرافات و مصلح نسبت به نابسامانی‌ها معرفی نمود که نمونه‌های آن را در دعوت مردم به تحصن در مسجد گوهرشاد، حمایت از آیت‌الله کاشانی و مخالفت با لایحه انجمن‌های ایالتی و ولایتی و محکومیت واقعه مدرسه فیضیه می‌توان مشاهده کرد.

آیت‌الله شیرازی از مؤثران در نهضت انقلاب اسلامی و پس از آن از مدافعان و مشوقان حضور رزمندگان در جبهه‌های دفاع از میهن اسلامی بود. چنین فعالیت‌های گسترده و تأثیرگذار را در کمتر دانشمندی می‌توان یافت. بخش زیادی از عمر طولانی و بابرکت ایشان در مجاورت بارگاه نورانی حضرت امام رضا علیه‌السلام سپری گشت و هنوز عطر حضور این مرد الهی در این شهر مقدس همچون نسیمی روح‌افزا درک می‌شود.

اینجانب نیز مراتب تجلیل خود را نسبت به روح پاک و مطهر آن فقیه وارسته ابراز می‌دارم. امیدوارم این نکوداشت در راستای شناخت بزرگان دین و فقهای عظام و به‌خصوص شخصیت این مرد بزرگ گام‌های بزرگی بردارد و نسل جوان را با افکار و آثار ایشان آشنا نماید و سپاسگذاری خود را از همه کسانی که در این جهت تلاش می‌کنند، ابراز می‌دارم و از خداوند متعال علو درجات آن فقیه بزرگوار و حفظ عالمان و اندیشمندان و حوزه‌های علمیه و همه مراکز علمی را خواستارم.

• سوابق مجاهدات مرحوم آیت‌الله‌العظمی شیرازی برضد استعمار فراموش‌ناشدنی است

حضرت آیت‌الله سبحانی نیز در پیامی به این همایش اظهار داشتند: فقید سعید در سال ۱۳۱۴ هجری شمسی به منظور زیارت مرقد مطهر حضرت ثامن‌الحجج علی‌بن موسی‌الرضا علیه آلاف التحیه والثناء به ایران آمد و در مشهد مقدس رحل اقامت افکند و در طی اقامت خود در مشهد ، مبارزه بر ضد رژیم سفاک رضاشاه را آغاز و گاه با دیگر علما و فقهای آن عصر در تصمیم‌گیری بر ضد رژیم پهلوی، نقش ارزنده‌ای ایفا کرد. سوابق مجاهدات و تلاش‌های ایشان بر ضد استعمار در سنگرهای مختلف فراموش ناشدنی است.

در حوادث قیام مسجد گوهرشاد، همراه با مرحوم آیت‌الله حاج حسین قمی و مرحوم آیت‌الله حاج سید یونس اردبیلی اقدامات مؤثری به عمل آورد و در این رابطه از سوی رژیم منفور پهلوی همراه دیگر علما و فقهای مبارز دستگیر و برای چهارماه به زندان محکوم شد.

آیت‌الله شیرازی پس از گذراندن دوره زندان به نجف اشرف مراجعت نمود و در آنجا حوزه درسی خود را تشکیل داد و به عنوان یکی از شخصیت‌های علمی در عراق سکونت گزیدند.

فقید سعید در سال ۱۳۵۴ پس از مبارزات زیادی با رژیم بعثی عراق، بار دیگر به مشهد بازگشتند. سرانجام در نخستین روز محرم‌الحرام ۱۴۰۵ هجری قمری برابر با ۵ مهر ۱۳۶۳ بدرود حیات گفتند.

ایشان از نخستین کسانی بودند که در مبارزات با رژیم فاسد پهلوی با سایر مراجع عظام و علمای اعلام تا پیروزی انقلاب اسلامی همکاری داشتند و همواره از حریم تشیع دفاع می‌نمودند به همین دلیل امام امت در بیانیه خود درباره این بزرگ، تجلیل فوق‌العاده نمودند و مجلس فاتحه باشکوهی از طرف معظم‌له در تهران برگزار شد.

مراسم تشییع جنازه آن فقید سعید، باشکوه بسیار عظیمی انجام گرفت و در جوار مرقد مطهر حضرت ثامن‌الحجج امام رضا علیه‌السلام به خاک سپرده شد. از آن فقید سعید، فرزندان روحانی برومندی به یادگار ماند که امیدواریم چراغ بیت علم را همچنان فروزان نگاه دارند. از خدمات ارزنده آن مرحوم می‌توان در مشهد مقدس از درمانگاه، حسینیه و مدرسه ایشان نام برد و از آن فقیه بزرگوار تألیفات زیادی برجای مانده است که برخی از آنها به چاپ رسیده و برخی دیگر هنوز به صورت خطی باقی است.

• همراهی، دیانت و سیاست از جمله ویژگی‌های آیت‌الله شیرازی بود

به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، مدیر حوزه‌های علمیه سراسر کشور نیز در پیامی به این پیش‌همایش، حیات عالمان را شجره طیبه الهی عنوان کرد و گفت: همگان بر خوان پرنعمت فیوضات این عالمان نشسته و از میوه‌ها و ثمرات حیات این بزرگواران بهره‌مند می‌شدند.

آیت‌الله علیرضا اعرافی همچنین نوشت: عالمان هر رنج و آزاری را در دنیا به جان خود می‌خریدند تا آسایش را به بندگان هدیه بدهند. آیت‌الله شیرازی از بزرگ‌ترین عالمان معاصر ما بودند که جز برای خدا کار نکردند.

وی در این پیام، همراهی دیانت و سیاست را از جمله ویژگی‌های آیت‌الله شیرازی دانست و گفت: آیت‌الله شیرازی با بهره‌مندی از آموزه‌های اسلامی مقابل رژیم رضاخانی ایستادند و یار و یاور امام خمینی رحمه‌الله در پیروزی انقلاب اسلامی بودند و بیت ارجمند ایشان پایگاه، کانون و مرکز انقلابیون بود.

• فقها در حفاظت از اسلام نقش بی‌بدیلی دارند

به گزارش خبرگزاری حوزه، آیت‌الله شب‌زنده‌دار در این مراسم با بیان اینکه علم نقش بسیاری در عروج انسان دارد، از نقش فقه و فقاهت در پیاده‌سازی احکام اسلام یاد کرد و گفت: برای بهره‌مندی کامل نیازمند علم هستیم و تا زمانی‌که علم لازم را نداشته باشیم نمی‌توانیم بهره‌مند شویم.

عضو شورای‌عالی حوزه‌های علمیه با اشاره به اینکه رسیدن انسان به درجات عالی مرهون علم است، مطرح کرد: این علم، تجلی‌گر معرفت باری‌تعالی است و صفات و معارف الهی را دریافت خواهد کرد.

وی ادامه داد: فردی که این ظرفیت و آمادگی کسب چنین علمی را داشته باشد قطعا به تعالی خواهد رسید.

آیت‌الله شب‌زنده‌دار با بیان اینکه بقای اسلام به دست فقها است، عنوان کرد: فقها در حفاظت از اسلام نقش بی‌بدیلی دارند و به یمن تلاش‌های این افراد، امروز پرچم اسلام سرافراز و برافراشته است.

وی با اشاره به اینکه آیت‌الله شیرازی اراده راسخی داشتند، خاطرنشان کرد: ایشان اگر موضوعی را خلاف دین و شرع می‌دانستند، ملاحظه‌ای برای مقابله با آن نمی‌دیدند.

عضو شورای‌عالی حوزه‌های علمیه افزود: دشمن‌شناسی، بصیرت‌های خاص، کرامت، اخلاص و ... ازجمله ویژگی‌های بارز آیت‌الله شیرازی بوده است.

• علما و فقها به مردم معرفی شوند

حجت‌الاسلام والمسلمین نجم‌الدین طبسی نیز در آیین پیش‌همایش آیت‌الله سید عبدالله شیرازی اظهار کرد: امروز طلاب نیازمند آشنایی با شخصیت‌های برجسته فقهی و علمای گذشته هستند.

عضو جامعه مدرسین حوزه علمیه قم با اشاره به اینکه این علما و فقها سرمایه‌های ما هستند، مطرح کرد: باید در راستای شناسایی و معرفی این سرمایه‌ها به مردم تلاش بیشتری صورت بگیرد.

استاد حوزه علمیه با بیان اینکه علما شرایط زندگی سختی را تحمل کردند، عنوان کرد: تحمل این سختی‌ها و مدارا با برخی از مردم، موجب شد، نام این افراد در تاریخ ماندگار شود.

وی با اشاره به اینکه آیت‌الله شیرازی شجاعت بسیاری داشتند، خاطرنشان کرد: ایشان بدون ترس به تکلیف خود عمل می‌کردند و در موارد متعددی این موضوع را به اثبات رساندند.

حجت‌الاسلام والمسلمین طبسی با بیان اینکه ایشان مقابله‌های بسیاری با بعثی‌ها داشتند، تصریح کرد: همچنین حضور آیت‌الله شیرازی در واقعه مسجد گوهرشاد نیز بسیار پررنگ و اثرگذار بود.

• همایش بین‌المللی «مرجع مجاهد» در ایران و عراق برگزار می‌شود

حجت‌الاسلام شیرازی نوه مرحوم آیت‌الله‌العظمی سیدعبدالله شیرازی در پیش‌همایش «مرجع مجاهد» ویژه چهلمین سالگرد ارتحال آیت‌الله‌العظمی شیرازی گفت: این پیش‌همایش اول ما خواهد بود و پیش‌همایش دوم مردادماه در شیراز و پیش‌همایش سوم شهریورماه سال جاری در تهران برگزار می‌شود.

وی ادامه داد: همایش بین‌المللی مرجع مجاهد، پاییز در مشهد مقدس افتتاح خواهد شد و مراسم اختتامیه، سال آینده در نجف اشرف منعقد می‌گردد.

حجت‌الاسلام شیرازی گفت: محتوای نسبتا مناسب و شایسته‌ای برای عرضه در همایش بین‌المللی آماده شده است و تعدادی از اساتید حوزه و دانشگاه و فرهیختگان با ارائه مقالاتی مربوط به آیت‌الله شیرازی به‌ویژه مبانی فقهی، اصولی و رجالی ایشان از این عالم مجاهد تکریم خواهد شد.

وی ادامه داد: بیش از ۱۰۰ گفت‌وگو با علمای کشورهای دیگر که از نزدیک با ایشان مرتبط بوده و بعضا از شاگردان ایشان هستند، انجام شده است.

وی بیان کرد: مجموعه اسناد و مکاتبات ایشان که تاکنون منتشر نشده، جمع‌آوری شده است. این یادنامه که در سه جلد و بالغ بر ۲۰۰۰ صفحه می‌شود، اسناد و مکاتبات و اوراق تازه‌ای است که توسط مرکز اسناد و دیگر مراکز در اختیار ما قرار گرفته است.

• زندگی‌نامه مرحوم حضرت آیت‌الله حاج سید عبدالله شیرازی

ولادت و خانواده: حضرت آیت‌الله حاج سید عبدالله شیرازی در شب سیزده شعبان سال ۱۳۰۹ قمری برابر با سیزده اسفند سال ۱۲۷۱ شمسی در یکی از محله‌های شیراز که بیشترشان سادات موسوی بودند، دیده به جهان گشود.

تحصیلات و اساتید: آیت‌الله سید عبدالله شیرازی در آغازین روزهای هفت سالگی وارد مکتب‌خانه شد و به آموختن روخوانی قرآن، خواندن و نوشتن و ادبیات فارسی روی آورد.

ایشان پس از مدتی در نزدیک‌ترین حوزه علمیه زادگاهش، به فراگیری ادبیات عرب و دروس مقدماتی پرداخت و پس از مدتی کوتاه وارد سطوح عالیه گردید و هوش و استعداد سرشار وی موجب شد تا در سن ۲۱ سالگی از استاد خود آیت‌الله شیخ علی ابوالوردی اجازه اجتهاد مطلق بگیرد.

هجرت به نجف اشرف: آیت‌الله شیرازی در جمادی‌الاولی سال ۱۳۳۳ قمری، شیراز را به قصد ادامه تحصیل در حوزه علمیه نجف، ترک گفت. وی ابتدا در مدرسه بزرگ آخوند خراسانی در نجف اشرف حجره گرفت و با تمام وجود، به تحصیل علوم و معارف اهل بیت علیه السلام پرداخت و در مدتی کوتاه، در میان طلاب و فضلای حوزه علمیه نجف، شهره گردید.

او در دروس خارج فقه و اصول آیات عظام غروی اصفهانی، سید ابوالحسن اصفهانی، آقا ضیاءالدین عراقی، نائینی و شیخ‌الشریعه اصفهانی شرکت نمود و مورد عنایت و توجه ویژه اساتید خود به‌خصوص مرحوم آقا ضیاء قرار گرفت، به طوری‌که استادش در حضور شاگردان خود، از وی تعریف کرده و گفته بود: «من ایشان را برای آینده نزدیک نجف اشرف ذخیره نموده‌ام و ایشان امید علمی من است.»

عزیمت به شیراز: آیت‌الله شیرازی پس از دوازده سال تحصیل در حوزه علمیه نجف و کسب اجازه اجتهاد مطلق از مرحوم آقا ضیاءالدین عراقی، در ۱۷ جمادی‌الثانی سال ۱۳۴۵ قمری به شیراز بازگشت و حوزه علمیه شیراز را که پس از کودتای رضاخان از هم پاشیده بود و بیشتر طلاب آن به حوزه‌های علمیه اصفهان و شهرهای دیگر هجرت کرده بودند، بازسازی نمود و طلاب مهاجر را دوباره بازگرداند.

ورود به مشهد مقدس: ایشان با ورود به مشهد مقدس، پس از زیارت مرقد مطهر حضرت علی بن موسی الرضا علیه‌السلام به دیدار آیات عظام حاج آقا حسین قمی و حاج سید یونس اردبیلی شتافت و پیرامون اقدامات ضد اسلامی رژیم همچون کشف حجاب دانش‌آموزان دختر در برخی مدارس تهران و شیراز، به مذاکره پرداخت و با همراهی سایر علمای مشهد، مقدمات تحصن عمومی در مسجد گوهرشاد را فراهم نمود. آیت‌الله شیرازی در اعتراض به کشف حجاب نقش بسزایی ایفا نمود و پس از واقعه خونین قیام گوهرشاد توسط مأمورین رژیم، دستگیر و به همراه دیگر علما به زندان تهران منتقل شد.

مراجعت به نجف اشرف: ایشان پس آزادی از زندان، در ۲۸ رجب سال ۱۳۵۴ قمری به شیراز بازگشت و مشغول تدریس در حوزه علمیه شیراز شد. جاسوسان دولت لحظه‌ای ایشان را ترک نمی‌کردند و وی را زیر نظر داشتند تا اینکه در نهایت، عرصه را بر ایشان تنگ نموده و به کلی وی را از فعالیت‌های اجتماعی و سیاسی بازداشتند. ایشان به همین خاطر تصمیم گرفت مخفیانه شیراز را به قصد عراق ترک کند و در اواخر ذی‌الحجه سال ۱۳۵۴ قمری شبانه عازم عراق شود و خود را به نجف اشرف برساند.

حمایت از نهضت مرحوم امام خمینی: آیت‌الله شیرازی از اولین علمایی بود که در نجف اشرف از نهضت حضرت امام خمینی قدس‌سره حمایت نمود.

بازگشت به ایران و سپس اقامت در مشهد مقدس: این عالم مبارز به دلیل فعالیت‌های سیاسی فراوان و شدید و موضع‌گیری‌های شجاعانه علیه دولت‌های ایران و عراق، و پس از وخیم شدن اوضاع عراق و بیرون راندن عموم ایرانی‌های مقیم عراق به‌خصوص حمله‌های مکرر به حوزه علمیه نجف اشرف و دستگیری ۱۱۰۰ نفر از آنان در یک شب، تصمیم بر آن گرفت که به عنوان یک مبارزه منفی سخت، عراق را ترک نماید. بر این اساس، وی در ۲۵ ذیقعده سال ۱۳۹۴ قمری در شرایطی بسیار سخت به ایران بازگشت. با ارتحال آیت‌الله میلانی و در اوج‌گیری مبارزات انقلابی، آیت‌الله شیرازی به درخواست علما و فضلای خراسان به مشهد مقدس هجرت کرد و تصمیم گرفت برای همیشه در این شهر بماند.

ایشان از بدو ورود به مشهد مقدس به عنوان یکی از مراجع تقلید فعال و پرتحرک، در کنار روشنگری‌های سیاسی و اجتماعی، فعالیت‌های علمی خود را نیز برقرار نمود و به تدریس درس خارج فقه، تربیت شاگردان برجسته و پاسخگویی به سوالات مردم اهتمام فوق‌العاده‌ای ورزید.

برخی خدمات فرهنگی و اجتماعی:

- تأسیس مدرسه علمیه «آیت‌الله شیرازی» و «طاهریه» در نجف اشرف؛
- تأسیس دبستان پسرانه اسلامی و مسجد طاهری در نجف اشرف؛
- ایجاد ۱۳۰ واحد مسکونی برای زلزله‌زدگان طبس
- احداث ۲۴ واحد مسکونی برای زلزله‌زدگان فیض‌آباد قائنات
- بازسازی بخش‌های زیادی از مناطق زلزله‌زده شیروان و کرمان و سیل خوزستان؛
- ایجاد بخش عظیم جراحی در بیمارستان حضرت زهرا علیهاالسلام در بیروت.
- تأسیس کتابخانه عمومی در نجف اشرف؛
- تأسیس مجتمع مسکونی برای طلاب؛
- تأسیس حسینیه طاهریه در شهر کوفه؛
- –تأسیس مدرسه علمیه امام امیرالمومنین علیه‌السلام در مشهد؛
- تأسیس درمانگاه ویژه طلاب مشهد و کتابخانه عمومی؛

ارتحال: سرانجام این مرجع مجاهد و فقیه وارسته در سن ۹۶ سالگی، در سحرگاه اول محرم سال ۱۴۰۵ قمری برابر با پنجم مهر سال ۱۳۶۳ شمسی دارفانی را وداع گفت و بدن مطهرش پس از تشییع باشکوهی با حضور علما، مسئولین و عموم مردم عزادار مشهد، در جوار مرقد مطهر امام رضا علیه‌السلام به خاک سپرده شد.

منبع: پایگاه اطلاع‌رسانی شورای‌عالی حوزه علمیه خراسان

آیت‌الله‌العظمی جوادی آملی

انسان باید همواره در هسته مرکزی عقل و عدل حرکت کند

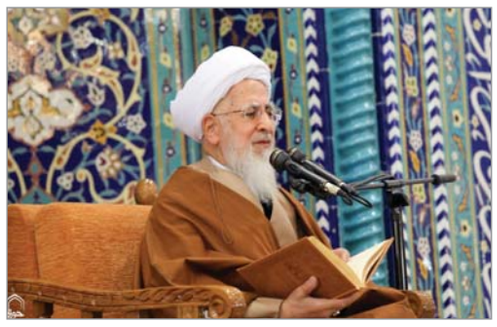

این مرجع تقلید با اشاره به روایتی از مولا امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام مبنی بر اینکه «ما آن تکیه‌گاه معتدلی هستیم که نه کند است و نه تند، نه اهل تفریط است و نه افراط و مردم باید از ما پیروی کنند»، اظهار کردند: قبل یا بعد از امام حرکت نکردن، فلسفه این جمله نورانی امیرالمؤمنین علیه‌السلام است و لذا همواره انسان باید در هسته مرکزی عقل و عدل حرکت کند.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی بنیاد بین‌المللی علوم وحیانی اسراء، حضرت آیت‌الله جوادی آملی، ۲۲تیر در جلسه درس اخلاق هفتگی خود و در ادامه مبحث شرح نهج‌البلاغه . حکمت ۱۰۹ . بیان کردند: در حکمت ۱۰۹ نهج‌البلاغه به نقل از امیرالمؤمنین‌علی علیه‌السلام آمده است که فرمود: «نحن النمرقة الوسطى، بها يلحق التالي وإليها يرجع الغالي»؛ ما اهل‌بیت، تکیه‌گاه معتدلی هستیم که نه تندیم و نه کند؛ باید عقب‌افتادگان به ما ملحق شوند و تندروان نیز باید توبه کنند و به سوی ما برگردند.

معظم‌له ابرزا کردند: مولا امیرالمؤمنین علیه‌السلام بیان می‌دارد که مردم، هم سه قسم هستند؛ یک قسم همراهان مایند که اوساط هستند، اینها منزه از تفریط و مبرای از افراط‌اند، گروهی دیگر اهل تفریط‌اند که به ما ملحق نشدند و کند و دیرپرواز هستند و به این زودی‌ها به ما ملحق نمی‌شوند؛ مگر جدیت کنند و راه ما را طی کنند، گروهی هم تیزپرواز و بی‌جاپرواز هستند، قبل از ما حرکت می‌کنند، قهرا بی‌راهه می‌روند، نه مبدأ را می‌دانند و نه منتها را، همه اینها باید بدانند، ما آن تکیه‌گاه معتدلی هستیم که نه کند است و نه تند، نه اهل تفریط است و نه افراط و مردم باید از ما پیروی کنند.

ایشان اظهار کردند: قبل یا بعد از امام حرکت نکردن، فلسفه این جمله نورانی امیرالمؤمنین علیه‌السلام است و لذا همواره انسان باید در هسته مرکزی عقل و عدل حرکت کند.

حضرت آیت‌الله جوادی آملی با اشاره به سالروز مباهله و نزول سوره انسان، با بیان اینکه باید جریان مباهله را گرامی بداریم، اظهار کردند: آنچه از آیه مباهله برمی‌آید این است که وجود مبارک امیرالمؤمنین علیه‌السلام ، به منزله جان پیغمبر صلی‌الله‌علیه‌وآله است؛ یک حقیقت هستند که یکی وحی و نبوت را دریافت می‌کند و یکی ولایت و امامت را دریافت می‌کند و این جانشین اوست.

این مرجع تقلید خاطرنشان کردند: در سوره آل‌عمران، بیان نورانی خداوند که فرمود: « فقل تعالوا ندع أبناءنا وأبناءكم ونساءنا ونساءكم وأنفسنا وأنفسكم»، این‌ها را طرزی معرفی کرد که این‌ها خلیفه تامه الهی هستند و خداوند اولیای کامل الهی خود را در سه بخش تلقی علم، حفظ و نگهداری علم و ابلاغ و انشاء علم، معصوم نگه داشت؛ هرچند اصل آن برای پیامبر گرامی اسلام صلی‌الله‌علیه‌وآله و فرع آن، برای اهل‌بیت عصمت و طهارت علیهم‌السلام است.

ایشان بیان کردند: عظمت مولا امیرالمؤمنین علیه‌السلام در این آیه، از بیان بلند «انفسنا و انفسکم»؛ مشخص است ولی علاوه بر آن در آیه آمده است «ثم نبتهل فنجعل لعنةالله على الكاذبين»؛ یعنی «ما» قرار می‌دهیم. «فنجعل»، اینجا دو تا مطلب هست اینکه دعا یک برکت و وسیله خوبی است که عبد دعا می‌کند و خدا اجابت می‌کند و یک وقت، مسأله قرب نوافل و قرب فرایض هست که عبد به جایی می‌رسد که خلیفه خدا می‌شود، «فنجعل لعنةالله على الكاذبين»؛ یعنی «ما» قرار می‌دهیم، لعنت خدا و این کیفر را به اذن الهی برای دیگران! این نتیجه قرب فرایض است که این‌ها می‌شوند: یدالله، عین‌الله و همه این‌ها در مقام فعل است؛ ولی در مقام ذات، ممتنع است، کسی (که) به آن راه پیدا کند.

ایشان تأکید کردند: ما باید جریان مباهله و نزول سوره هل‌اتی را گرامی بداریم؛ اینکه خداوند می‌فرماید: «و يطعمون الطعام على حبه مسكيناً ويتيماً وأسيراً»، این در حالی است که در مدینه، مسلمان اسیر نبود؛ بلکه این‌ها کفاری بودند که آمده بودند برای کشتن پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله و امیرالمومنین علیه‌السلام و در مدینه اسیر بودند و مولا علی علیه‌السلام افطار خود و فرزندان خود را به این کافر که در خانه مولا آمده، می‌دهد؛ این علی می‌شود جان پیغمبر صلی‌الله‌علیه‌وآله!